

Za izvrševanje prvega odstavka 314. člena in prvega odstavka 315. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 17/14 in 81/15) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO
o samooskrbi z električno energijo iz obnovljivih virov energije

1. člen
(vsebina)

- (1) S to uredbo se določa ukrep spodbujanja rabe električne energije, pridobljene iz obnovljivih virov energije z napravo za samooskrbo.
- (2) Ta uredba določa pogoje za samooskrbo z električno energijo, pridobljeno iz obnovljivih virov energije, način obračuna, postopek priključitve, način poročanja o izvajanju ukrepa in način izračuna proizvedene električne energije z napravo za samooskrbo.

2. člen
(pomen izrazov)

- (1) V tej uredbi uporabljeni izrazi imajo naslednji pomen:
 - a) »**ključ delitve proizvodnje**« so deleži, na podlagi katerih se izračunajo količinski deleži proizvodnje, ki pripadajo vsakemu posameznemu merilnemu mestu iste skupinske samooskrbe oziroma iste skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov (v nadaljevanju: OVE skupnost) in so zaokroženi na tretjo decimalno, pri čemer mora biti vsota vseh deležev iste skupinske samooskrbe oziroma iste OVE skupnosti enaka 1;
 - b) »**količinski delež proizvodnje**« je pojem, ki se za potrebe te uredbe uporablja v primeru skupinske samooskrbe oziroma OVE skupnosti. Je tisti del celotne neto proizvedene električne energije (v kWh), ki pripada posameznemu merilnemu mestu iste skupinske samooskrbe oziroma iste OVE skupnosti;
 - c) »**lastni odjem**« je pojem, ki se za potrebe te uredbe uporablja v primeru individualne samooskrbe. Je neto proizvedena električna energija, ki se skupaj z energijo, dovedeno iz omrežja, porabi na kraju samem za druge namene, kakor za lastno rabo proizvodne naprave;
 - d) »**odjemalec**« je odjemalec na individualni samooskrbi, odjemalec v skupinski samooskrbi ali odjemalec v OVE skupnosti, ki je gospodinjski ali mali poslovni odjemalec, in je hkrati imetnik soglasja za priključitev na merilnem mestu, ali pa ima soglasje imetnika soglasja za priključitev, ki mu dovoljuje, da odjema električno energijo prek merilnega mesta;
 - e) »**merilno mesto**« je merilno mesto posameznega odjemalca s samooskrbo, to je mesto, kjer se meri električna energija, in je praviloma na prevzemno-predajnem mestu;
 - f) »**merilno mesto proizvodnje**« je pojem, ki se za potrebe te uredbe uporablja v primeru skupinske samooskrbe oziroma OVE skupnosti. Je samostojno merilno mesto, preko katerega je naprava za skupinsko samooskrbo priključena na skupno notranjo nizkonapetostno inštalacijo objekta oziroma preko katerega je naprava za samooskrbo OVE skupnosti priključena na nizkonapetostno distribucijsko omrežje;
 - g) »**naprava za samooskrbo**« je naprava, ki proizvaja električno energijo z izrabo sončne, vetrne, vodne ali geotermalne energije, in naprava za soproizvodnjo toplote in električne energije, ki kot primarni vir uporablja obnovljive vire energije. Ta izraz se nanaša na napravo za individualno samooskrbo, napravo za skupinsko samooskrbo oziroma napravo za OVE samooskrbo OVE skupnosti, v kolikor ni v posamezni določbi te uredbe izrecno drugače določeno;
 - h) »**obračunsko obdobje**« je koledarsko leto oziroma obdobje od datuma vključitve merilnega mesta v bilančno skupino dobavitelja v tekočem koledarskem letu do konca koledarskega leta ali obdobje od začetka koledarskega leta do izključitve merilnega mesta iz bilančne skupine dobavitelja v tekočem koledarskem letu ali obdobje od datuma vključitve merilnega mesta v

bilančno skupino dobavitelja v tekočem koledarskem letu do datuma izključitve merilnega mesta iz bilančne skupine dobavitelja v istem koledarskem letu;

- i) »**oddana električna energija**« je količina električne energije oddana v distribucijsko omrežje, odčitana na merilnem mestu ob zaključku obračunskega obdobja (v primeru individualne samooskrbe), ali količinski delež proizvodnje, odčitane na merilnem mestu proizvodnje ob zaključku obračunskega obdobja, ki pripada posameznemu merilnemu mestu, pri čemer se ta delež izračuna na podlagi ključa delitve proizvodnje (v primeru skupinske samooskrbe oziroma OVE skupnosti);
 - j) »**pogodba o samooskrbi**« je pogodba med dobaviteljem in odjemalcem, s katero se dogovorita, da se oddana električna energija (v kWh) kompenzira s prevzeto električno energijo (v kWh) v obračunskem obdobju ter o odplačni predaji presežka električne energije dobavitelju, kadar je v obračunskem obdobju količina oddane električne energije večja od količine prevzete električne energije;
 - k) »**prevzeta električna energija**« je količina električne energije prevzete iz distribucijskega omrežja, ki je odčitana na merilnem mestu ob zaključku obračunskega obdobja;
 - l) »**samooskrba**« je skupen izraz za individualno samooskrbo, skupinsko samooskrbo in OVE skupnost;
 - m) »**skupnostna samooskrba**« je skupen izraz za skupinsko samooskrbo in OVE skupnost;
 - n) »**večstanovanjska stavba**« je pojem, ki za potrebe te uredbe zajema: večstanovanjsko stavbo ali poslovno-stanovanjsko stavbo ali stanovanjsko-poslovno stavbo ali poslovno stavbo s poslovnimi prostori, vsak s svojim merilnim mestom, ali katerokoli drugo stavbo z dvema ali več merilnimi mesti priključenimi na skupno notranjo nizkonapetostno inštalacijo te stavbe, ali katerokoli drugo zaključeno lokacijo z dvema ali več merilnimi mesti priključenimi na notranjo nizkonapetostno inštalacijo te lokacije.
- (2) Ostali izrazi imajo enak pomen, kot so določeni v Energetskem zakonu (Uradni list RS, št. 17/14 in 81/15; v nadaljnjem besedilu: Energetski zakon) in aktu, ki določa sistemska obratovalna navodila, predpisana za distribucijsko omrežje električne energije.

3. člen

(samooskrba z električno energijo iz obnovljivih virov energije)

- (1) Samooskrba z električno energijo iz obnovljivih virov energije ima tri podtipe, ki so individualna samooskrba, skupinska samooskrba in OVE skupnost, pri čemer je skupinska samooskrba samooskrba med seboj povezanih končnih odjemalcev v večstanovanjski stavbi, OVE skupnost pa je samooskrba v vseh ostalih primerih med seboj povezanih končnih odjemalcev. Za vse tri podtipe samooskrbe se uporabljajo skupne določbe te uredbe, razen, če je za posamezen podtip izrecno določeno drugače.
- (2) Samooskrba z električno energijo iz obnovljivih virov energije je proizvodnja električne energije iz obnovljivih virov energije, kot so sonce, veter, voda in geotermalna energija za celotno ali delno pokrivanje lastnega odjema električne energije z napravo za samooskrbo (v primeru individualne samooskrbe) oziroma potreb po električni energiji med seboj povezanih končnih odjemalcev z napravo za samooskrbo (v primeru skupinske samooskrbe ali OVE skupnosti).

4. člen

(individualna samooskrba)

- (1) V primeru individualne samooskrbe je naprava za samooskrbo priključena na notranjo nizkonapetostno električno inštalacijo stavbe.
- (2) Instalirana moč naprave za samooskrbo ne sme presegati 0,8-kratnika priključne moči odjema merilnega mesta na katerega notranjo inštalacijo je ta naprava priključena.
- (3) Kot instalirana moč naprave iz prejšnjega odstavka se za naprave, ki proizvajajo električno energijo z izrabo sončne energije, upošteva:
 - nazivna moč razsmernika (v primeru, ko je nazivna moč razsmernika manjša ali enaka vsoti nazivnih moči fotonapetostnih panelov) ali
 - nazivna moč fotonapetostnih panelov (v primeru ko je nazivna moč razsmernika večja od vsote nazivnih moči fotonapetostnih panelov).

- (4) Distribucijski operater je dolžan predvideti tipizacijo merilnih mest in predpisati način priključitve tako, da bo priklop naprave za individualno samooskrbo omogočen in dopusten tudi v priključno merilno omarico.
- (5) Lastnik naprave za samooskrbo je lahko tudi tretja oseba.

5. člen (skupinska samooskrba)

- (1) Skupinsko samooskrbo lahko oblikujejo dva ali več merilnih mest iste večstanovanjske stavbe (vendar ne nujno vsa), preko katerih odjemalci odjemajo električno energijo za lastne potrebe, lahko pa tudi eno ali več merilnih mest, preko katerih se z električno energijo oskrbujejo skupni prostori večstanovanjske stavbe ali skupne naprave te stavbe (v nadaljevanju: merilna mesta skupne rabe). V skupinsko samooskrbo se lahko povežejo tudi zgolj dva ali več merilnih mest skupne rabe.
- (2) V primeru skupinske samooskrbe je naprava za samooskrbo preko samostojnega merilnega mesta (to je merilnega mesta proizvodnje) priključena na točki prehoda (v razdelilni omarici) iz distribucijskega omrežja v skupno notranjo nizkonapetostno inštalacijo večstanovanjske stavbe, na katero so priključena merilna mesta, ki so vključena v dotično skupinsko samooskrbo.
- (3) Ne glede na navedeno v predhodnem odstavku pa velja oskrba enega merilnega mesta skupne rabe v večstanovanjski stavbi, kadar je naprava za samooskrbo priključena na notranjo nizkonapetostno inštalacijo za tem merilnim mestom, za individualno samooskrbo in ne za skupinsko samooskrbo.

6. člen (OVE skupnost)

- (1) OVE skupnost lahko oblikujejo odjemalci, ki odjemajo električno energijo prek dveh ali več merilnih mest, ki so priključena na omrežje iste transformatorske postaje (v nadaljevanju: TP) kot naprava za samooskrbo.
- (2) V primeru OVE skupnosti je naprava za samooskrbo preko samostojnega merilnega mesta (to je merilnega mesta proizvodnje) priključena na nizkonapetostno distribucijsko omrežje.

7. člen (skupne določbe za skupinsko samooskrbo in OVE skupnost)

- (1) Za skupinsko samooskrbo in za OVE skupnost se v nadaljevanju uredbe uporablja isti izraz, to je »skupnostna samooskrba«. Pogoji te uredbe za skupnostno samooskrbo veljajo tako za skupinsko samooskrbo kot tudi za OVE skupnost, razen če ni v uredbi izrecno drugače določeno.
- (2) Vsa merilna mesta ~~merilna~~ in mesto proizvodnje, vključena v isto skupnostno samooskrbo morajo pripadati istemu dobavitelju.
- (3) Isto merilno mesto ne more biti vključeno v dve ali več skupnostnih samooskrb, četudi se to merilno mesto nahaja na omrežju iste TP.
- (4) Predmet posamezne skupnostne samooskrbe je lahko le ena naprava za samooskrbo, pri čemer ista naprava ne more biti predmet dveh ali več skupnostnih samooskrb.
- (5) Na omrežju iste TP je lahko več skupnostnih samooskrb.
- (6) Največja instalirana moč naprave za skupnostno samooskrbo ne sme presegati 0,8-kratnika vsote priključnih moči odjema merilnih mest, vključenih v dotično skupnostno samooskrbo.
- (7) Distribucijski operater je dolžan v svojih evidencah voditi podatek, da gre za napravo za samooskrbo, ter podatke o odjemalcih udeleženih v skupnostni samooskrbi.
- (8) Odjemalci se v skupnostno samooskrbo lahko povežejo tako, da ustanovijo samostojno pravno osebo, ali pa se povežejo zgolj na pogodbeni podlagi s pogodbo, s katero uredijo medsebojna razmerja.
- (9) Lastnik naprave za samooskrbo je lahko pravna oseba iz predhodnega odstavka (pravna oseba je lastnik naprave) ali odjemalci iz predhodnega odstavka, ki so med seboj povezani na pogodbeni osnovi (odjemalci so solastniki naprave), ali pa katerakoli tretja oseba, ki je lahko bodisi dobavitelj ali druga tretja oseba (lastnik naprave je tretja oseba). Lastnik naprave je lahko tretja oseba le pod pogojem, da je električna energija proizvedena v napravi za

samooskrbo prvenstveno namenjena za potrebe odjemalcev združenih v skupnostno samooskrbo.

- (10) Pravna oseba iz 8. odstavka tega člena, ki so jo ustanovili med seboj povezani odjemalci, ima lahko obliko gospodarske družbe ali neprofitne organizacije (društvo, zadruga, zavod,...). Druženiki oziroma člani te pravne osebe so lahko le odjemalci, ki pripadajo isti skupnostni samooskrbi. Ti odjemalci se dogovorijo o ključu delitve proizvodnje v ustanovnem aktu ali drugi pogodbi, ključ delitve pa se lahko spremeni le s spremembo ustanovnega akta ali druge pogodbe.
- (11) Predmet pogodbe iz 8. odstavka tega člena je ureditev razmerij med odjemalci povezanimi v skupnostni samooskrbi in dogovor o ključu delitve proizvodnje. Če je lastnik naprave tretja oseba, je tudi lastnik pogodbeni stranka te pogodbe. V tem primeru je predmet te pogodbe dogovor v zvezi z upravljanjem naprave za samooskrbo, dogovor, da bo električna energija proizvedena v tej napravi prvenstveno namenjena za potrebe odjemalcev združenih v skupnostno samooskrbo ter dogovor o ključu delitve proizvodnje. Za obveznosti prevzete na podlagi te pogodbe ne velja solidarna odgovornost.
- (12) Obvezna sestavina dogovora o ključu delitve proizvodnje iz 10. in 11. odstavka tega člena so: navedba merilnih mest in merilnega mesta proizvodnje ter ključ delitve proizvodnje (deleži za izračun količinskih deležev proizvodnje).
- (13) Kadar namerava lastnik naprave za samooskrbo (pravna oseba iz 8. odstavka tega člena, tretja oseba ali odjemalci, ki niso istočasno tudi vsi etažni lastniki dotične večstanovanjske stavbe) namestiti napravo za samooskrbo na skupne dele večstanovanjske stavbe, zadostuje, da lastnik naprave sklene z etažnimi lastniki dotične večstanovanjske stavbe najemno pogodbo. Za oddajo skupnih delov v najem zadostuje soglasje solastnikov, ki imajo več kot polovico solastniških deležev.

8. člen

(ostale določbe, skupne za individualno samooskrbo, skupinsko samooskrbo in OVE skupnost)

- (1) Odjemalec mora z dobaviteljem skleniti pogodbo o samooskrbi.
- (2) Distribucijski operater registrira individualno samooskrbo na podlagi predložene pogodbe o samooskrbi. V postopku registracije uvrsti distribucijski operater merilno mesto v bilančno (pod)skupino izbranega dobavitelja, v kolikor še ni v njegovi bilančni (pod)skupini.
- (3) Distribucijski operater registrira skupnostno samooskrbo na podlagi predloženih pogodb o samooskrbi ter obrazca. Obrazec podpišejo vsi odjemalci in lastnik naprave za samooskrbo (slednji v primeru, kadar odjemalci niso lastniki naprave), ali pa po njihovem pooblastilu tretja oseba. Obvezna vsebina obrazca so: ime skupnostne samooskrbe, navedba merilnih mest odjema in merilnega mesta proizvodnje, ter ključ delitve proizvodnje (deleži za izračun količinskih deležev proizvodnje). V postopku registracije uvrsti distribucijski operater merilna mesta odjema in merilno mesto proizvodnje v bilančno (pod)skupino izbranega dobavitelja. Merilno mesto proizvodnje uvrsti v bilančno (pod)skupino dobavitelja ne podlagi samega obrazca (brez zahteve po predložitvi odprte pogodbe o odkupu električne energije). Obrazec je del obrazca iz 10. člena uredbe.
- (4) Za registracijo iz predhodnih odstavkov se uporabljajo roki predpisani za zamenjavo dobavitelja.
- (5) Od dne izvedene registracije skupnostne samooskrbe vodi distribucijski operater udeleženega odjemalca kot odjemalca dotične skupnostne samooskrbe, napravo za samooskrbo pa kot napravo dotične skupnostne samooskrbe, merilna mesta in merilno mesto proizvodnje pa kot merilna mesta bilančne (pod)skupine dotičnega dobavitelja.
- (6) Distribucijski operater brezplačno registrira morebitne spremembe na skupnostni samooskrbi (npr: spremembo podatka iz obrazca) ter morebitno spremembo dobavitelja v rokih predpisanih za zamenjavo dobavitelja.
- (7) Lastnik naprave za samooskrbo ne more pridobiti statusa proizvajalca električne energije ter ne sme tržiti oziroma prodajati električne energije proizvedene v tej napravi. Morebitne presežke električne energije, to je kadar je v obračunskem obdobju količina oddane električne energije večja od količine prevzete električne energije, lahko odplačno preda le odjemalec, in sicer le dobavitelju skladno z 9. členom te uredbe.
- (8) Naprava za samooskrbo ne more biti vključena v podporno shemo za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov energije in v soproizvodnji z visokim izkoristkom na podlagi Energetskega zakona.

- (9) Proizvodne naprave, ki so bile vključene v podporno shemo za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov energije in v soproizvodnji z visokim izkoristkom na podlagi Energetskega zakona, se po prenehanju pravice do podpore (ne glede na razlog prenehanja) ne morejo uporabljati kot naprave za samooskrbo in ne morejo biti vključene v sistem samooskrbe po tej uredbi.
- (10) Naprava za samooskrbo ni upravičena do potrdil o izvoru električne energije in do njihovega prenosa.
- (11) Naprava za samooskrbo mora zaradi zagotavljanja varnosti izpolnjevati določbe pravilnika, ki ureja tehnične zahteve za varno in pravilno delovanje naprav za samooskrbo.

9. člen

(način obračuna pri individualni samooskrbi, skupinski samooskrbi in OVE skupnosti)

- (1) Pri obračunu električne energije ter omrežnine, prispevkov in drugih dajatev, ki se obračunavajo na količino električne energije, se upošteva tista količina električne energije (kWh), ki predstavlja razliko med prevzeto in oddano električno energijo (kWh) ob zaključku obračunskega obdobja.
- (2) V primeru skupnostne samooskrbe je dolžan distribucijski operater za potrebe ugotavljanja obračunskih podatkov (to je količine, od katere se obračunajo omrežnina, prispevki in dajatve iz predhodnega odstavka), ki odpadejo na posameznega odjemalca skupnostne samooskrbe, upoštevati ključ delitve proizvodnje.
- (3) Prispevek za zagotavljanje podpor proizvodnji električne energije v soproizvodnji z visokim izkoristkom in iz obnovljivih virov energije se obračuna na razliko med obračunsko močjo merilnega mesta in instalirano močjo naprave za samooskrbo (v primeru individualne samooskrbe) oziroma deležem instalirane moči naprave za samooskrbo, ki odpade na odjemalca skladno s ključem delitve proizvodnje (v primeru skupnostne samooskrbe).
- (4) Distribucijski operater je dolžan v 6 delovnih dneh po poteku obračunskega meseca preko enotnega portala brezplačno posredovati dobavitelju naslednje podatke: obračunske podatke, količino oddane in prevzete električne energije (v primeru individualne samooskrbe) ter količino električne energije izmerjene na merilnih mestih in merilnem mestu proizvodnje ter količino električne energije, oddane v omrežje (v primeru skupnostne samooskrbe).
- (5) Če je ob zaključku obračunskega obdobja količina oddane električne energije (v kWh) odjemalca večja od količine prevzete električne energije (v kWh), ta odjemalec presežno količino električne energije preda dobavitelju, in sicer po znesku, dogovorjenem v pogodbi o samooskrbi.
- (6) V primeru iz prejšnjega odstavka dobavitelj obračunski račun za dotično obračunsko obdobje zmanjša za znesek, dogovorjen v pogodbi o samooskrbi (upoštevajoč presežne količine, predane dobavitelju). V kolikor znesek iz prejšnjega stavka presega znesek za plačilo odjemalca, dobavitelj ta presežek upošteva na naslednjem računu, ki ga izstavi odjemalcu za električno energijo, brez izplačila. V kolikor pa se presežek izplača, se za izplačani znesek uporabljajo določbe vsakokrat veljavne davčne zakonodaje, ki velja za odjemalca.
- (7) Za potrebe obračuna se uporablja enotarifno merjenje električne energije.
- (8) Za izravnavo odstopanj med prevzeto in oddano električno energijo, je odgovoren dobavitelj.

10. člen

(priklučitev naprave za individualno samooskrbo, skupinsko samooskrbo in za OVE skupnost)

- (1) Pred priklučitvijo naprave za samooskrbo je treba pri distribucijskem operaterju pridobiti soglasje za priklučitev v primeru novega merilnega mesta (v primeru individualne samooskrbe) oziroma novega merilnega mesta proizvodnje (v primeru skupnostne samooskrbe) oziroma spremembo soglasja za priklučitev v primeru obstoječega merilnega mesta (v primeru individualne samooskrbe) oziroma obstoječega merilnega mesta proizvodnje (v primeru skupnostne samooskrbe). V postopku spremembe statusa merilnega mesta iz klasičnega proizvodnega merilnega mesta v merilno mesto proizvodnje skupnostne samooskrbe, se izda sprememba soglasja za priklučitev.
- (2) Vloga za spremembo soglasja za priklučitev se vloži pri distribucijskem operaterju na predpisanem obrazcu (v nadaljnjem besedilu tega člena: vloga). Vloga se lahko vloži tudi v elektronski obliki. V primeru potrebe po dopolnitvi vloge s strani vlagatelja, distribucijski

operater obvesti vlagatelja v roku 5 dni po prejemu vloge. Obrazec odda lastnik merilnega mesta (v primeru individualne samooskrbe) oziroma vsi odjemalci in lastnik naprave iste skupnostne samooskrbe ali po njihovem pooblastilu tretja oseba.

- (3) Distribucijski operater v postopku izdaje spremembe soglasja za priključitev ne sme zahtevati tehničnih in drugih pogojev, ki nimajo neposredne povezave s priključitvijo naprave za samooskrbo.
- (4) Postopek izdaje spremembe soglasja za priključitev poteka v poenostavljenem, to je skrajšanem ugotovitvenem postopku, ki je hiter, in mora biti zaključen najkasneje v 15 (petnajstih) dneh od datuma prejema popolne vloge. Sprememba soglasja za priključitev se izda v obliki nove odločbe, pri čemer se nova odločba omeji samo na predlagane spremembe.
- (5) Sprememba soglasja za priključitev je potrebna tudi v primeru povečanja inštalirane nazivne moči naprave za samooskrbo.
- (6) V primerih spremembe soglasja za priključitev ostaneta obstoječa pogodba o priključitvi in obstoječa pogodba o uporabi sistema še naprej v veljavi (se ne spreminjata oziroma se ne sklepata novi).
- (7) Ne glede na določbe tega člena se za priključevanje naprave za skupinsko samooskrbo oziroma za OVE skupnost uporabljajo določbe obstoječih predpisov o priključevanju proizvodne naprave na omrežje.

11. člen **(poročanje distribucijskega operaterja)**

- (1) Distribucijski operater do 31. januarja tekočega leta pošlje ministrstvu, pristojnemu za energijo, operaterju trga in Agenciji za energijo letno poročilo o izvajanju ukrepa samooskrbe za obdobje od 1. januarja do 31. decembra preteklega koledarskega leta. Poročilo mora vsebovati najmanj podatke o identifikacijski številki prevzemno-predajnega mesta, datumu priklopa naprave za samooskrbo, nazivni moči naprave za samooskrbo, vrsti energenta, poštni številki lokacije naprave za samooskrbo, skupini odjemalca, številu prejetih vlog za izdajo soglasja oziroma spremembo soglasja za priključitev ter o nazivni moči in vrsti energenta za naprave za samooskrbo, ki še niso priključene.
- (2) Do 1. marca tekočega koledarskega leta pošlje distribucijski operater ministrstvu pristojnemu za energijo in Agenciji za energijo tudi poročilo o številu in razlogih zavrnitve vlog za izdajo soglasja oziroma spremembe soglasja za priključitev, ugotovljenih vplivih na stabilnost distribucijskega omrežja in višino omrežnine za preteklo koledarsko leto.
- (3) Ne glede na prvi odstavek tega člena distribucijski operater sporoči ministrstvu, pristojnemu za energijo, podatke o številu priklopov novih in obstoječih naprav za samooskrbo, številu vlog in pozitivno izdanih soglasij za priključitev, ločeno po tehnologijah in vrsti odjemalca, najpozneje v 14 dneh po prejemu takšne zahteve ministrstva, pristojnega za energijo.

12. člen **(izračun proizvedene količine električne energije iz naprav za samooskrbo)**

Operater trga naredi izračun proizvedene količine električne energije priključenih naprav za samooskrbo za preteklo koledarsko leto in te podatke do 1. aprila tekočega koledarskega leta pošlje ministrstvu, pristojnemu za energijo.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

13. člen **(razveljavitev, začasna uporaba in uskladitev predpisov)**

- (1) Z dnem uveljavitve te uredbe preneha veljati Uredba o samooskrbi z električno energijo iz obnovljivih virov energije (Uradni list RS, št. 97/15 in 32/18), uporablja pa se do začetka uporabe te uredbe.

(2) Pristojni minister uskladi Pravilnik o tehničnih zahtevah naprav za samooskrbo z električno energijo iz obnovljivih virov energije (Uradni list RS, št. 1/16 in 46/18) v 3 mesecih od uveljavitve te uredbe.

14. člen
(začetek veljavnosti in uporabe)

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 2 meseca po uveljavitvi.

Št.

Ljubljana, dne 21. decembra 2018

EVA 2018-2430-0110

Vlada Republike Slovenije
Marjan Šarec
Predsednik

OBRAZLOŽITEV

I. UVOD

1. Pravna podlaga

Energetski zakon (Uradni list RS, št. 17/14 in 81/15, v nadaljevanju: EZ-1) v 314. in 315. členu določa, da mora država spodbujati rabo obnovljivih virov energije (v nadaljevanju: OVE) z namenom povečanja količine in deleža obnovljivih virov. Na podlagi teh členov je Vlada RS decembra 2015 sprejela Uredbo o samooskrbi z električno energijo iz obnovljivih virov energije (Uradni list RS, št. 97/15, v nadaljevanju: uredba), ki se je pričela izvajati 15. januarja 2016 in spremembo uredbe (Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o samooskrbi z električno energijo iz obnovljivih virov energije, Uradni list RS, št. 32/18).

Na ravni Evropske unije je bila sprejeta nova Direktive o spodbujanju OVE, ki določa, da bo delež OVE v rabi bruto končne energije do leta 2030 na ravni EU znašal najmanj 32 %. Slovenija mora že do leta 2020 doseči 25 % delež OVE v rabi bruto končne energije, kar bo glede na trenutno stanje deleža, gospodarsko rast in težave pri umeščanju v prostor velikih elektrarn (tako hidro kot vetrnih), zelo težko. Kako visok bo ciljni delež za Republiko Slovenijo v tem trenutku še ni znano, gotovo pa je, da bo visok in ga bo zelo težko doseči (v primeru nedoseganja pa Republika Slovenija tvega plačilo visokih denarnih kazni), zato je potrebno izkoristiti obstoječe potenciale in povečati proizvodnjo iz OVE.

Direktiva OVE daje velik poudarek na samooskrbo in določa, da le-ta postaja vse pomembnejša, zato je potrebno poleg individualnih subjektov, ki se oskrbujejo s pomočjo samooskrbe opredeliti tudi dodatne vrste samooskrbe, kot npr. »skupaj delujoči samooskrbovalci iz obnovljivih virov« (to je skupina vsaj dveh samooskrbovalcev z električno energijo, ki se nahajajo v isti stavbi) ter (2) »skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov« (to je združevanje lokalnih prebivalcev z namenom postavitve naprav za samooskrbo in koriščenje tako pridobljene električne energije). Tako združeni odjemalci bodo aktivno sodelovali pri proizvodnji, lastni rabi, shranjevanju oziroma prodaji električne energije, s čimer bodo pripomogli k stabilnosti električnega omrežja ob hkratnem zniževanju lastnih stroškov za nakup električne energije. Tudi drugi akti iz t.i. »Zimskega zakonodajnega paketa«, ki bodo stopili v veljavo praviloma ob koncu leta 2018 oz. v začetku 2019 (predvsem nova direktiva o trgu z električno energijo), dajejo velik poudarek na aktivne odjemalce in samooskrbo.

S predlogom uredbe se zasledujejo cilji omenjenih direktiv.

2. Rok za izdajo predpisa, ki ga je določil zakon

Ni predpisanega roka. Sprejem uredbe in s tem sprostitev administrativnih ovir pa je potreben z vidika izpolnjevanja ciljev Republike Slovenije glede deleža OVE.

3. Splošna obrazložitev

Z Uredbo o samooskrbi z električno energijo iz obnovljivih virov energije (Uradni list RS, št. 97/15 in 32/18, v nadaljevanju: uredba) je bilo gospodinjstvom in malim poslovnim odjemalcem omogočeno, da lahko postavijo napravo za proizvodnjo električne energije, ki je priklopljena na notranjo inštalacijo stavbe, ter tako proizvedeno električno energijo uporabljajo za potrebe porabe same stavbe (v omrežje se oddajajo samo viški, električna energija pa se tako porabi na lokalnem nivoju, v sosednjih stavbah). Bistvo oz. glavna prednost samooskrbe je v tem, da se količina električne energije, oddane v omrežje in prevzete iz omrežja kompenzirata – to pomeni, da odjemalec s samooskrbo na koncu obračunskega obdobja (ki je praviloma koledarsko leto) plača samo razliko, če je prevzel več kot je oddal v omrežje. Če pa je prevzel manj kot je oddal v omrežje ne plača ničesar (razen dajatev, ki niso vezane na količino prevzete električne energije, ampak na moč in se plačajo v vsakem primeru).

Uredba je bila v letu 2018 spremenjena, bistvene spremembe pa so bile: (1) razširjena je bila definicija »lastnika naprave za samooskrbo« tako, da je lastnik lahko tudi druga oseba, ki z lastnikom merilnega mesta oz. z lastniki merilnih mest sklene pogodbo o medsebojnih razmerjih pri dobavi električne energije iz naprave za samooskrbo (do tedaj je bila namreč sklenitev pogodbe o samooskrbi

omogočena le lastnikom merilnih mest v enostanovanjskih stavbah), (2) pogoj največje nazivne moči naprave je bil nadomeščen s pogojem največje navidezne moči, ki je lahko oddana v omrežje prek merilnega mesta, na katerega notranjo inštalacijo stavbe je naprava priključena in (3) črtana je bila skupna letna omejitev moči za izdajo soglasij za priključitev za naprave za samooskrbo. Cilj sprememb je bil razširiti nabor upravičenih do samooskrbe in prispevati k dodatni uveljavitvi le-te, vendar pa je bilo potrebno s predmetnim predlogom uredbe sistem temeljito nadgraditi iz razlogov in na način kot pojasnjujemo v nadaljevanju, zaradi večjega obsega sprememb pa je bilo potrebno pripraviti novo uredbo (in ne zgolj spremembo obstoječe).

Skladno z zavezami iz koalicijske pogodbe in prihajajočo EU zakonodajo, ki spodbuja povezovanje lokalnega prebivalstva za namene samooskrbovanja je uredba nadgrajena na način, da bo samooskrba omogočena ne samo lastnikom enostanovanjskih hiš ali poslovnih objektov (tj. individualna samooskrba), ampak tudi različnim tipom skupnosti, kot so npr. stanovalci v večstanovanjskih stavbah (skupinska samooskrba) ter odjemalcem, ki so med seboj v bližini (so vezani na isto transformatorsko postajo) in se povežejo v skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov (ki so v uredbi poimenovane »OVE skupnosti«). Na tak način bodo koristi samooskrbe lahko deležni tudi tisti, ki je sedaj ne morejo biti, to so npr. tisti, ki živijo v stanovanjih ali v hišah, ki za postavitev naprave za samooskrbo niso primerne (npr. niso dovolj osončene). Prenovljena Direktiva o spodbujanju energije iz obnovljivih virov namreč poleg individualne izrecno spodbuja tudi skupinsko samooskrbo in OVE skupnosti ter poudarja, da bi tudi tisti, ki živijo v stanovanjih morali uživati enake prednosti kot gospodinjski odjemalci v enodružinskih hišah. Poleg tega direktiva poudarja pomen sodelovanja lokalnega prebivalstva pri projektih za energijo iz OVE, kar pripomore k znatni dodani vrednosti v obliki lokalnega sprejemanja energije iz OVE, lokalnih naložb in večje sodelovanje državljanov pri energetskega prehodu. Z nadgradnjo zakonodaje bo tako omogočeno, da bo naprava lahko postavljena npr. na strehi gasilskega doma, za v njej proizvedeno električno energijo pa se bo štelo, da so jo proizvedli odjemalci, vključeni v dotično OVE skupnost, ki pa se bodo predhodno dogovorili o tem, kolikšen delež te električne energije pripada posameznemu od njih. Poleg tega, da bo omogočanje razširjene samooskrbe imelo pozitivne učinke na povečanje deleža OVE (in s tem na doseganje nacionalnih ciljev) bo imelo tudi pozitivne učinke na gospodarstvo, saj bo pospešilo razvoj panoge, in tudi na omrežje – z večanjem samooskrbe se namreč količina električne energije prevzeta iz omrežja zmanjša, kar omrežje razbremeni.

S predlaganimi spremembami bo ukrep še učinkovitejši in dostopnejši, povečal se bo delež OVE v rabi bruto končne energije. Slovenija mora namreč do leta 2020 doseči 25 % delež OVE v rabi bruto končne energije.

Zato je toliko bolj pomembna razširitev možnosti samooskrbe in pozitivno zakonodajno okolje za investitorje v naprave za samooskrbo, saj Slovenija s tem sledi razvoju in trendom spreminjanja elektroenergetskega sistema (prenova Direktive o spodbujanju OVE) in se hitreje približuje cilju glede deleža OVE do konca leta 2020.

Ukrep samooskrbe z električno energijo iz obnovljivih virov energije, ki se je pričel izvajati 15. januarja 2016 je zelo dobro sprejet med gospodinjstvi. V letu 2016 je bilo priključenih 135 naprav v skupni moči 1,09 MVA, izdanih soglasij za priključitev pa je bilo celo za 2,57 MVA, kljub temu, da so se v prvi polovici leta pojavljala mnoga vprašanja, tako s strani elektro distribucijskih podjetij kot tudi s strani dobaviteljev električne energije, pojavljalo pa se je tudi nezaupanje ljudi v ukrep (obstajala je bojazen o ukinitvi ukrepa).

Konec leta 2016 in tekom 2017 so k boljši prepoznavnosti ukrepa pripomogli tudi nekateri trgovci električne energije, ki s svojimi projekti/storitvami spodbujajo ukrep (omogočajo ugodne kredite za postavitev naprav za samooskrbo ter tudi izvedejo inštalacijo na ključ). Prav tako je od leta 2017 mogoče pridobiti enkratno nepovratno subvencijo pri Eko skladu (Javni poziv 49SUB-SO0B17 Nepovratne finančne spodbude občanom za naprave za samooskrbo z električno energijo, objavljen v Uradnem listu RS, št. 18/17) in sicer v višini 180 €/ kVA oziroma največ 20 % vrednosti investicije. Od leta 2018 pa lahko subvencijo pri Eko skladu pridobijo tudi pravne osebe (Javni poziv 51FS-PO18 Nepovratne finančne spodbude za podjetja za naložbe v učinkovito rabo in obnovljive vire energije, objavljen v Uradnem listu RS, št. 65/18), kar pomeni pomemben prispevek k investicijam v naprave za samooskrbo (do konca leta 2018 je bilo v sistem samooskrbe vključenih že cca 2000 naprav za proizvodnjo električne energije iz OVE) – da pa bodo te potenciali izkoriščeni je potrebno najprej zagotoviti primerno pravno podlago, kar je cilj predloga uredbe.

S povečevanjem deleža energije, pridobljene iz OVE, se zmanjšuje tudi uvozna odvisnost pri oskrbi z energijo, ukrep pa vpliva tudi na učinkovitejšo rabo energije, na varovanje okolja, predvsem pa na zmanjševanje emisij in ozaveščenost ljudi o trajnostnem razvoju naše države ter prehodu v nizkoogljično družbo.

Možnost vlaganja pravnih in fizičnih oseb v naprave za samooskrbo ima več multiplikativnih učinkov. Poleg tega, da z vlaganjem lastnih sredstev pripomorejo k doseganju cilja OVE Republike Slovenije, se posledično tudi:

- zmanjšuje strošek posameznika pri plačevanju računa za potrebno energijo za delovanje gospodinjstva/MPO;
- večja stopnja samozadostnosti oziroma samooskrbe s potrebno energijo na nivoju posameznika in posledično na nivoju lokalne skupnosti, občine, države;
- zmanjšuje količina izpustov CO₂ in prispeva k ohranjanju okolja;
- odpirajo nova delovna mesta;
- spodbuja slovenska industrija in razvoj: v Sloveniji imamo proizvajalce sestavnih delov naprav za samooskrbo, katerim se bo tako povečala možnost za trženje svojih proizvodov na domačem trgu. Prav tako imamo tudi potrebno znanje za razvoj ne le naprav za samooskrbo temveč celostnega sistema delovanja elektroenergetskega sistema (hranilniki električne energije, pametna omrežja, zaščitni elementi, regulacija, itd);
- zmanjševanje obremenitev predvsem distribucijskega omrežja in posledično zmanjševanje izgub pri prenosu električne energije (povprečno so izgube na elektroenergetskem omrežju v višini 8 %, kar ni zanemarljivo). Z zmanjšanjem prenosa količine električne energije proizvedene iz fosilnih goriv po energetskem omrežju, se posledično vrši tudi dekarbonizacija elektroenergetskega omrežja;
- proste kapacitete javnega omrežja se zaradi razbremenitve lahko uporabijo za druge namene.

Zaradi vseh teh razlogov se sprejema sprememba obstoječe uredbe in širi možnost koriščenja samooskrbe z uvedbo možnosti skupinske samooskrbe in OVE skupnosti.

Z uredbo Republika Slovenija zvišuje svoj delež OVE z minimalnim prispevkom države (bistveno ugodneje kot s podporno shemo), prav tako pa uresničujemo usmeritve nove EU zakonodaje, ki poudarja pomen aktivnega posameznika, kakor tudi individualne samooskrbe, skupinske samooskrbe ter OVE skupnosti. Samooskrba se bo lahko vršila tako v individualnih kot v večstanovanjskih stavbah, lokalnih skupnostih. Aktiven odjemalec bo sam proizvajal čisto električno energijo za svoje potrebe, v naslednjih letih, ko bodo vpeljane tudi nove storitve, pa bo lahko s svojo napravo za samooskrbo in prilagajanjem proizvodnje/rabe električne energije pripomogel k stabilnosti in zanesljivosti električnega omrežja (demand side management).

4. Predstavitve presoje posledic na posamezna področja

Samooskrba z električno energijo iz OVE bo imela naslednje pozitivne posledice:

- z letno inštalacijo npr. 20 MVA (MW) naprav za samooskrbo z električno energijo (naprave, ki izkoriščajo energijo sonca) bomo letno prihranili 7,1 kt CO₂ v primerjavi z enako količino energije pridobljene iz fosilnih goriv (premog) in pridobili 21 GWh čiste električne energije, kar nanese ob zaključku leta 2020 novih 80 MW moči iz OVE => 84 GWh čiste energije => zmanjšani izpusti za 28,4 kt CO₂;
- posameznikom, večinoma gospodinjstvom, ki bodo investirali v napravo in s tem pripomogli k trajnostnemu razvoju države, se bo znižal račun za električno energijo;
- pravne osebe oziroma samostojni podjetniki posamezniki bodo zaradi lastne proizvedene električne energije bolj konkurenčni, saj bodo imeli nižje stroške poslovanja (zmanjšanje višine računa za električno energijo), njihova proizvodnja in izdelki pa bodo okoljsko sprejemljivejši, saj bo za njihovo izdelavo uporabljena energija iz obnovljivih virov;
- gospodarska panoga proizvajalcev sestavnih delov za naprave za samooskrbo in monterjev naprav bo dodatno oživela, odprla se bodo nova delovna mesta;
- zmanjšanje odvisnosti države od uvoza električne energije;
- zaradi manjših pretokov energije od oddaljenega vira do porabnika se zmanjšujejo izgube pri prenosu energije, ki niso zanemarljive (okoli 8 %);

- ukrep pozitivno vpliva na ozaveščenost posameznika in spodbuja k vlaganju zasebnega kapitala v obnovljive vire energije;
- država se tem ukrepom pridružuje ostalim državam članicam EU, ki spodbujajo samooskrbo z električno energijo iz OVE in sledi usmeritvam evropske energetske politike, ki vedno bolj temelji na aktivnem odjemalcu in energetskih lokalnih skupnostih, ki bodo same proizvajale električno energijo za lastne potrebe iz OVE.

Transformacija elektroenergetskega sistema temelji na pospeševanju rabe OVE in ukinjanju fosilnih elektrarn, kakor tudi na spodbujanju decentralizirane proizvodnje in rabe proizvedene energije na kraju njene proizvodnje. Zato so t.i. aktivni odjemalec, (skupinska) samooskrba in lokalne OVE skupnosti pomembni akterji v energetski prihodnosti. Zaradi vedno večje energetske samozadostnosti objektov v prihodnje (skoraj nič energijske hiše, lastne naprave za samooskrbo z električno energijo), ki bodo poleg učinkovite rabe energije tudi proizvajale električno energijo za lastne potrebe iz OVE, bo pretok električne energije bistveno drugačen, kot je bil do sedaj. Gospodinjstva in manjši porabniki si bodo električno energijo zagotovili že na lokalni ravni, zato posledično ne bo potrebnega pretoka energije iz oddaljenih velikih enot. Namesto tega pa bo potrebno uvesti t.i. pametna omrežja z novimi storitvami in novimi poslovnimi modeli. Tem novim razmeram se bodo morali prilagoditi vsi akterji v energetiki.

5. Izjava o skladnosti predloga predpisa s pravnimi akti EU in korelacijska tabela

Pri predmetnem predpisu ne gre za prenos direktive, zato izjava o skladnosti in korelacijska tabela nista priloženi.

II. VSEBINSKA OBRAZLOŽITEV PREDLAGANIH REŠITEV

Predlog nove uredbe o samooskrbi obstoječo uredbo nadgrajuje in dopolnjuje. Princip samooskrbe (ki v predlogu uredbe v svojem bistvu ostaja nespremenjen) temelji na t.i. »neto merjenju« električne energije, t.j. električna energija, ki je bila oddana v omrežje in prevzeta iz omrežja se kompenzirata – to pomeni, da odjemalec s samooskrbo na koncu obračunskega obdobja (ki je praviloma koledarsko leto, oziroma čas od vstopa/izstopa v/iz bilančne skupine dobavitelja in koncem/začetkom koledarskega leta) plača samo razliko, če je iz omrežja prevzel več kot je v omrežje oddal. Če pa je prevzel manj kot je oddal, ne plača ničesar (razen tistih dajatev, ki niso vezane na količino električne energije, ampak na moč in se plačajo v vsakem primeru).

Tako veljavna uredba kot predlog nove uredbe določata pogoje za samooskrbo z električno energijo, pridobljeno iz OVE, način obračuna in način poročanja o izvajanju ukrepa, v predlogu nove uredbe pa je določen tudi postopek priključitve, na način in iz razlogov kot bodo pojasnjeni v nadaljevanju.

Z novo uredbo so določeni trije podtipi samooskrbe:

- 1) individualna samooskrba: to je samooskrba za individualne stavbe, kot je urejena in se izvaja že po veljavni uredbi;
- 2) skupinska samooskrba: to je samooskrba med seboj povezanih končnih odjemalcev v večstanovanjski, poslovno-stanovanjski, stanovanjsko-poslovni, poslovni ali katerikoli drugi stavbi, v katerih sta dva ali več prostorov (bodisi stanovanja, bodisi poslovni prostori) opremljeni vsak s svojim merilnim mestom, ki je priključeno na notranjo nizkonapetostno inštalacijo te stavbe. To sicer omogoča že veljavna uredbe, vendar pa je bilo to področje potrebno natančneje urediti. V predlogu uredbe je določeno tudi, da se pravila za skupinsko samooskrbo uporabljajo tudi za druge zaključene lokacije, ki imajo na notranjo nizkonapetostno inštalacijo priključenih več merilnih mest. Za vse opisane možne situacije se uporablja pojem »večstanovanjska stavba«, pri čemer pa uporaba tega pojma ne posega v predpise s področja graditve oz. stanovanjske predpise – namen uporabe tega pojma je preglednost in jasnost uredbe (uporaba tega izraza je smiselna tudi ob upoštevanju predvidevanj, da se bo skupinska samooskrba predvidoma v največji meri izvajala v večstanovanjskih stavbah);
- 3) skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov (t.i. OVE skupnosti): to je samooskrba med seboj povezanih odjemalcev v vseh ostalih primerih, to so odjemalci, katerih merilna mesta niso vezana na notranjo nizkonapetostno inštalacijo istega objekta oz. lokacije, vendar pa so med seboj locirani v bližini (so vezani na omrežje iste transformatorske postaje - TP) in se povežejo v OVE skupnost z namenom koriščenja električne energije, proizvedene v napravi

za samooskrbo. Na tak način bodo koristi sistema samooskrbe lahko deležni tudi tisti, ki je sedaj ne morejo biti, to so npr. tisti, ki živijo v hišah, ki za postavitve naprave za samooskrbo niso primerne (npr. niso dovolj osončene), saj bo lahko naprava za samooskrbo postavljena na drugem objektu (lahko tudi npr. na strehi šole, gasilskega doma...).

Predlog uredbe vsebuje definicije izrazov, uporabljenih v uredbi, pri čemer so zaradi vsebinske nadgradnje uredbe nekateri pojmi dodani na novo, nekateri obstoječi pojmi pa so po smiselno prilagojeni. Pri izrazu »merilno mesto« je pomembno poudariti, da gre v primeru individualne samooskrbe za merilno mesto prek katerega se vršita tako odjem kot oddaja električne energije v omrežje (saj je naprava za samooskrbo vezana na notranjo inštalacijo objekta za tem merilnim mestom), v primeru skupinske samooskrbe in OVE skupnosti pa gre tehnično gledano za merilna mesta prek katerih odjemalec vrši samo odjem (torej so to merilna mesta odjema, saj naprava za samooskrbo na teh merilnih mestih ni priklopljena), vendar pa se zaradi preglednosti za oba primera uporablja skupni pojem »merilno mesto«.

Pomembna novost predloga uredbe je tudi ta, da se upravičenost do samooskrbe ne veže več na pojem »lastnika naprave« temveč so odjemalci, upravičeni do samooskrbe, tako imetniki soglasja za priključitev (t.j. lastniki merilnih mest) kot tisti odjemalci, katerim lastniki dovoljujejo, da odjemajo električno energijo prek njihovih merilnih mest. V praksi to pomeni, da bodo lahko pogodbe o samooskrbi sklepali tudi najemniki, kar do sedaj ni bilo mogoče. Glede na to, da je pogodba o samooskrbi dejansko zgolj oblika pogodbe o dobavi električne energije, kjer je tovrstni princip sklepanja pogodb o dobavi s strani najemnikov že uveljavljen, je taka rešitev smiselna tudi za samooskrbo, oz. ni razloga, da isti princip ne bi veljal tudi za pogodbe o samooskrbi. Pogodba o samooskrbi pa se sklene tako v primeru individualne kot tudi skupinske samooskrbe in OVE skupnosti.

Kategorije odjemalcev, upravičenih do samooskrbe ostajajo enak kot do sedaj – to so gospodinjstvi in mali poslovni odjemalci, kot jih definira EZ-1 (po definiciji točke 13., 36. člena EZ-1 so to odjemalci na nizki napetosti, ki niso gospodinjstvi odjemalci in imajo priključno moč manjšo od 41 kW).

Z uvedbo skupinske samooskrbe in OVE skupnosti pa je zaradi njune narave potrebno definirati pravila za določanje količine električne energije, proizvedene z napravo za samooskrbo, ki se upošteva pri obračunu posameznega končnega odjemalca v skupinski samooskrbi oz. OVE skupnosti. Medtem ko se v primeru individualne samooskrbe pri odjemalcu upošteva količina oddane električne energije, odčitana na njegovem merilnem mestu ob koncu ob koncu obračunskega obdobja, se pri odjemalcih, vključenih v skupinsko samooskrbo oz. v OVE skupnost ta količina določi glede na njihov predhodni dogovor o tem, kolikšen delež električne energije, proizvedene v napravi za samooskrbo dotične skupinske samooskrbe oz. OVE skupnosti pripada posameznemu od njih. Odjemalci, vključeni v skupinsko samooskrbo oz. OVE skupnost se bodo tako morali najprej dogovoriti o »ključu delitve proizvodnje«, to je o deležih, na podlagi katerih se izračuna »količinski deleži proizvodnje« (v kWh), to je količina proizvedene električne energije, ki pripada vsakemu posameznemu merilnemu mestu odjema iste skupinske samooskrbe oziroma iste OVE skupnosti.

Tako kot je veljalo do sedaj je v primeru individualne samooskrbe naprava priključena na notranjo nizkonapetostno inštalacijo stavbe, spreminja pa se kriterij moči. Dosedanja omejitve moči, ki je lahko oddana v omrežje preko merilnega mesta na katerega notranjo nizkonapetostno inštalacijo je priključena naprava za samooskrbo, se nadomesti z omejitvijo moči naprave, in sicer instalirana moč naprave za samooskrbo ne sme presegati 0,8-kratnika priključne moči odjema merilnega mesta na katerega notranjo inštalacijo je ta naprava priključena. Glede na to, da gre pri teh napravah za naprave, ki so priklopljene ne notranjo inštalacijo objekta, je pogoj določen smiselno enako kot to že velja za vse proizvodne naprave, ki so priklopljene na notranjo nizkonapetostno inštalacijo po t.i. Px.3 shemi skladno s Sistemskimi obratovalnimi navodili za distribucijsko omrežje električne energije (Ur. l. RS, št. 41/11 in 17/14 – EZ-1, v nadaljevanju: SONDO). Glede na to, da gre pri napravah za samooskrbo v osnovi naprave, ki so priklopljene na notranjo nizkonapetostno inštalacijo objekta je za njih s tehničnega in varnostnega vidika smiselno uporabiti enake kriterije kot za vse ostale tako priklopljene naprave.

Zaradi omogočanja večje fleksibilnosti pogodbenih odnosov in razvoja novih produktov oziroma storitev je izrecno zapisano, da je lastnik naprave za samooskrbo lahko tudi tretja oseba (upravičenost do samooskrbe ni vezana na lastništvo naprave).

Zaradi velike raznolikosti možnih situacij in različnih potreb odjemalcev v večstanovanjskih stavbah so podrobneje opisani tudi primeri, v katerih se lahko oblikuje skupinska samooskrba. Oblikujejo jo lahko:

- dva ali več merilnih mest iste večstanovanjske stavbe (vendar ne nujno vsa), preko katerih odjemalci odjemajo električno energijo za lastne potrebe (npr. v skupinsko samooskrbo se povežejo odjemalci za oskrbo stanovanj, pri čemer ni nujno, da so zajeta vsa stanovanja v tej stavbi),
- vključena so lahko tudi merilna mesta skupnega odjema (npr. merilno mesto za skupno razsvetljavo, merilno mesto skupne toplotne črpalke), in sicer bodisi hkrati s stanovanji (primer iz prejšnje alineje) bodisi samostojno (npr. stanovalci postavijo napravo za samooskrbo zgolj za namen samooskrbe skupne toplotne črpalke, skupne razsvetljave in dvigala).

V izogib nejasnostim pri izvajanju uredbe v praksi je podrobneje določen tudi način priključitve naprave za samooskrbo, in sicer je le-ta preko samostojnega merilnega mesta (to je merilnega mesta proizvodnje) priključena na točki prehoda (v razdelilni omarici) iz distribucijskega omrežja v skupno notranjo nizkonapetostno inštalacijo večstanovanjske stavbe, na katero so priključena merilna mesta, ki so vključena v dotično skupinsko samooskrbo. Ravno tako je pojasnjena situacija, kadar je naprava za samooskrbo priključena na notranjo nizkonapetostno inštalacijo za posameznim merilnim mestom skupne rabe (npr. naprava je priklopljena za merilnim mestom, prek katerega se oskrbuje toplotna črpalka) – glede na tehnične lastnosti tovrstnega priklopa gre v tem primeru dejansko za individualno samooskrbo (pri obračunu se kompenzirajo dejansko izmerjene količine prevzete in oddane električne energije na merilnem mestu toplotne črpalke).

Kot tretji tip samooskrbe je določena »skupnost na področju energije iz obnovljivih virov (OVE skupnost)«, katero lahko oblikujejo odjemalci, ki odjemajo električno energijo prek dveh ali več merilnih mest, ki so priključena na omrežje iste transformatorske postaje (v nadaljevanju: TP) kot naprava za samooskrbo, ki je preko samostojnega merilnega mesta (to je merilnega mesta proizvodnje) priključena na nizkonapetostno distribucijsko omrežje. Z omogočanjem OVE skupnosti se omogoča sodelovanje lokalnega prebivalstva, še posebno tistih odjemalcev, ki živijo v stavbah, ki za postavitev naprave za samooskrbo niso primerne ali v stanovanjih, želijo pa sodelovati pri proizvodnji električne energije iz OVE in koristiti prednosti samooskrbe. Tako se bodo lahko npr. prebivalci istega naselja odločili za postavitev naprave za samooskrbo na lokalnem gasilskem domu, vsakemu od njih pa bo pripadal točno določen delež električne energije, proizvedene v tej napravi (ta količina pa se bo ob koncu obračunskega obdobja kompenzirala s količino, ki so jo prevzeli iz omrežja, s čimer se bodo njihovi stroški za energijo zmanjšali).

V nadaljevanju so v posameznih členih določbe, skupne za posamezne tipe samooskrb.

Skupne določbe za skupinsko samooskrbo in OVE skupnost

Zaradi lažje preglednosti se za skupinsko samooskrbo in za OVE skupnost se v tistih členih uredbe, ki se nanašajo na skupne določbe, uporablja isti izraz, to je »skupnostna samooskrba«.

Predmet iste skupnostne samooskrbe so lahko le merilna mesta in eno merilno mesto proizvodnje, ki so vključeni v bilančno (pod)skupino istega dobavitelja. Taka določba je potrebna predvsem zaradi sistema izvajanja bilančnega obračuna. V primeru, da bi bila omenjena merilna mesta v bilančnih skupinah različnih dobaviteljev, bi le-ta bil otežen oz. bi bile za uveljavitev predloga uredbe potrebne njegove prilagoditve, kar v začetni fazi urejanja skupinske samooskrbe ter uvajanja OVE skupnosti ne bi bilo smotno. Iz smiselno enakih razlogov poenostavitve sistema je lahko predmet posamezne skupnostne samooskrbe le ena naprava za samooskrbo, pri čemer ista naprava ne more biti predmet dveh ali več skupnostnih samooskrb, na omrežju iste TP pa je lahko več skupnostnih samooskrb.

Glede na to, da gre v primeru skupinske samooskrbe in OVE skupnosti za tehnično gledano drugačno situacijo kot pri skupinski samooskrbi, je potrebno posebej določiti največjo instalirano moč naprave za samooskrbo, ki je določena na način, da le-ta ne sme presežati 0,8-kratnika vsote priključnih moči odjema merilnih mest, vključenih v dotično skupnostno samooskrbo. Drugače povedano, ne sme presežati seštevka največjih dovoljenih instaliranih moči iz drugega odstavka 4. člena te uredbe (to je za naprave za individualno samooskrbo), ki veljajo za vsako posamezno merilno mesto odjema v dotični skupnostni samooskrbi. Na tak način se omogoči cilj, ki ga zasleduje tudi EU zakonodaja, to je, da so vsi odjemalci, brez razlikovanja glede na način prek katerega sodelujejo v sistemu samooskrbe, enako obravnavani. Dejanska moč naprave bo odvisna od potreb odjemalcev ter tehničnih danosti (tako omrežja kot stavbe, na kateri bo naprava postavljena).

V zvezi z načinom povezovanja odjemalcev v skupinsko samooskrbo oz. OVE skupnosti (skupen izraz: skupnostna samooskrba) predlog uredbe ne postavlja posebnih omejitev, temveč določa le, da se lahko odjemalci povežejo:

- tako, da ustanovijo samostojno pravno osebo: le-ta ima lahko obliko gospodarske družbe ali neprofitne organizacije (društvo, zadruga, zavod,...), družbeniki oziroma člani te pravne osebe so lahko le odjemalci iste skupnostne samooskrbe, o ključu delitve proizvodnje (to je o deležih, na podlagi katerih se izračunajo količinski deleži proizvodnje, ki pripadajo vsakemu posameznemu odjemalcu iste skupnostne samooskrbe) pa se dogovorijo v ustanovitvenem aktu ali drugi pogodbi;
- na pogodbeni podlagi: odjemalci sklenejo pogodbo, s katero uredijo medsebojna razmerja in dogovor o ključu delitve proizvodnje. Če je lastnik naprave tretja oseba (glej naslednji odstavek), je tudi lastnik stranka te pogodbe, kar je razumljivo, glede na to, da bo ključ delitve proizvodnje povezan z vložki posameznih odjemalcev, t.j. s financiranjem postavitve naprave. V tem primeru je predmet te pogodbe dogovor v zvezi z upravljanjem naprave za samooskrbo, dogovor, da bo električna energija proizvedena v tej napravi prvenstveno namenjena za potrebe odjemalcev združenih v skupnostno samooskrbo ter dogovor o ključu delitve proizvodnje.

Tako kot velja za individualno samooskrbo, lastništvo naprave za skupnostno samooskrbo ni pogojeno npr. z lastništvom merilnega mesta (kot je veljalo po prvotni uredbi), temveč je omogočeno širše. Poleg tega, da so lahko lastniki naprave za samooskrbo odjemalci v tej skupnostni samooskrbi (bodisi prek udeležbe preko pravne osebe bodisi kot solastniki naprave), je lastnik naprave za samooskrbo lahko tudi dobavitelj ali katerakoli tretja oseba. S tem se omogočanja večja fleksibilnosti pogodbenih odnosov in razvoj novih produktov oziroma storitev, vendar pa je zaradi ohranjanja namena samooskrbe dodan pogoj, da je lastnik naprave je lahko tretja oseba le pod pogojem, da je električna energija proizvedena teh v napravi prvenstveno namenjena za potrebe odjemalcev združenih v skupnostno samooskrbo. Skladno z EU predpisi je namreč namen skupnostne samooskrbe zagotavljanje okoljske, gospodarske ali socialne skupnostne koristi, in ne ustvarjanje finančnih dobičkov.

V praksi se za postavitve naprav za proizvodnjo električne energije iz OVE na tujih nepremičninah sklepajo pogodbe o ustanovitvi nepravne stvarne služnosti, a pravno gledano to ni edina možnost. Zato je zaradi jasnosti in v izogib napačnim interpretacijam dodana določba, da v primerih, kadar namerava lastnik naprave za samooskrbo (to je pravna oseba prek katere so se povezali odjemalci, tretja oseba ali odjemalci, ki niso istočasno tudi vsi etažni lastniki dotične večstanovanjske stavbe) namestiti napravo za samooskrbo na skupne dele večstanovanjske stavbe, zadostuje, da lastnik naprave sklene z etažnimi lastniki dotične večstanovanjske stavbe najemno pogodbo. Skladno z določbami 25. člena Stanovanjskega zakona (Uradni list RS, št. 69/03 s sprem.), za oddajo skupnih delov v najem zadostuje soglasje solastnikov, ki imajo več kot polovico solastniških deležev.

Skupne določbe za individualno samooskrbo, skupinsko samooskrbo in OVE skupnost

Tako kot določa veljavna uredbi, ima vsak odjemalec s samooskrbo z dobaviteljem sklenjeno pogodbo o samooskrbi.

Glede na to, da so razmerja zaradi uvedbe možnosti skupnostne samooskrbe kompleksnejša, je v uredbi potrebno podrobneje urediti tudi pravila postopanja distribucijskega operaterja v zvezi z registracijo samooskrbe. Glede na to, da gre pri pogodbi o samooskrbi dejansko za obliko pogodbe o dobavi električne energije (s posebnostmi glede obračuna) se v postopku registracije uporabljajo roki, predpisani za zamenjavo dobavitelja. Ena izmed pristojnosti distribucijskega operaterja je določanje obračunskih količin, to je količin, od katerih se obračunava dobavljena električna energija in dajatve. Za izvajanje te naloge pa bo v primeru skupnostne samooskrbe distribucijski operater potreboval še dodatne podatke poleg merilnih podatkov. Potreboval bo predvsem ključ delitve proizvodnje, t.j. deleže (odstotki), na podlagi katerih bo lahko na podlagi odčitka z merilnega mesta proizvodne naprave ob koncu obračunskega obdobja izračunal količinski delež proizvodnje, ki pripada vsakemu posameznemu merilnemu mestu iste skupnostne samooskrbe (v kWh). Zaradi jasnosti je dodana določba, da distribucijski operater pri registraciji ne zahteva predložitve odprte pogodbe o odkupu električne energije, saj se v primeru naprav za samooskrbo tovrstne pogodbe ne bodo sklepale, čeprav je v predlogu uredbe določeno, da se viški električne energije dobaviteljem predajo odplačno (odjemalec s samooskrbo namreč nima in ne more pridobiti statusa proizvajalca).

Tako kot velja po trenutno veljavni uredbi, naprava za samooskrbo ne more biti vključena v podporno shemo za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov energije na podlagi 372. člena EZ-1, dodana pa je še določba, da naprava za samooskrbo ni upravičena do potrdil o izvoru električne energije in do njihovega prenosa, kar je glede na namen samooskrbe smiselno (namen je poraba električne energije za lastne potrebe in ne za prodajo). Kot že prej omenjeno, namen samooskrbe ni v ustvarjanju dobička temveč v proizvodnji električne energije za potrebe lastnega odjema oziroma za pokrivanje potreb po električni energiji med seboj povezanih končnih odjemalcev. V izogib morebitnim spekulacijam s strani lastnikov naravnih virov za samooskrbo je dodana določba, da lastnik naprave za samooskrbo ne more pridobiti statusa proizvajalca električne energije ter ne sme tržiti oziroma prodajati električne energije proizvedene v tej napravi. Morebitne presežke električne energije, lahko odplačno preda le odjemalec, in sicer le dobavitelju, kot bo pojasnjeno v nadaljevanju.

Uredba tudi določa, da proizvodne naprave, ki so bile vključene v podporno shemo za proizvodnjo električne energije iz OVE in SPTA na podlagi EZ-1, po prenehanju pravice do podpore ne morejo biti vključene v sistem samooskrbe po tej uredbi (ne glede na to kakšen je razlog prenehanje te pravice – predčasno prenehanje in kakršnegakoli razloga, prenehanje s potekom predpisanega roka...). To pomeni, da se po poteku pravice do podpore te naprave lahko še naprej uporabljajo, vendar ne kot »naprave za samooskrbo« v smislu uredbe o samooskrbi. Odjemalci, ki te naprave koristijo tako niso upravičeni do koristi, ki jih prinaša vključitev v sistem samooskrbe, saj je bil investitorjem v te naprave preko podporne sheme že omogočena povrnitev stroška te naložbe ter zagotovljen določen donos. Upoštevajoč namen samooskrbe (spodbujanje novih investicij v OVE) ne bi bilo sprejemljivo, da bi se tako prek že zgrajenih proizvodnih naprav, s katerimi so že »koristili« ugodnosti, ki jih omogoča podpora shema, lahko omogočale dodatno še olajšave, ki so predlagane za nove naprave za samooskrbo, ki ne morejo sodelovati v podporni shemi.

Način obračuna

Način obračuna ostaja enak kot po dosedanji uredbi. Za vse tipe samooskrbe velja enako - pri obračunu električne energije ter omrežnine in prispevkov in drugih dajatev, ki se obračunavajo na količino električne energije, se upošteva tista količina električne energije (kWh), ki predstavlja razliko med prevzeto in oddano električno energijo (kWh) ob zaključku obračunskega obdobja.

Kot je bilo že pojasnjeno zgoraj, distribucijski operater v primerih individualne samooskrbe obračunske podatke tega odjemalca ugotavlja na podlagi odčitka na merilnem mestu stavbe, na katere notranjo inštalacijo je priklopljena na prava za samooskrbo. Pri določanju obračunskih podatkov za posameznega odjemalca v skupinski samooskrbi oz. OVE skupnosti, pa kot prevzete količine upošteva količine, izmerjene na njegovem merilnem mestu (dejansko gre za merilno mesto odjema), kot količine oddane električne energije pa upošteva tisti del količine, proizvedene v napravi za samooskrbo (in izmerjene na merilnem mestu proizvodnje), ki odpade na tega odjemalca skladno s ključem delitve proizvodnje, ki je bil registriran pri distribucijskemu operaterju.

Na podlagi 377. člena EZ-1 se sredstva za izvajanje programov podpor Centru za podpore zagotovijo med ostalim tudi s prispevkom za zagotavljanje podpor proizvodnji električne energije v SPTA in OVE, ki ga mora plačevati vsak končni odjemalec električne energije za posamezno prevzemno-predajno mesto (torej za posamezno merilno mesto). Prispevek se obračunava v EUR na kW obračunske moči končnega odjemalca na mesečnem nivoju. Glede na to, da odjemalci s samooskrbo že prispevajo k spodbujanju proizvodnje električne energije iz OVE jih je smiselno oprostiti plačila tega prispevka sorazmerno z njihovim doprinosom k proizvodnji električne energije iz OVE. Zato je v predlogu uredbe določeno, da se prispevek obračuna na razliko med obračunsko močjo merilnega mesta in instalirano močjo naprave za samooskrbo (v primeru individualne samooskrbe) oziroma deležem instalirane moči naprave za samooskrbo, ki odpade na posameznega odjemalca skladno s ključem delitve proizvodnje (v primeru skupnostne samooskrbe). Drugače povedano – večja kot je instalirana moč naprave, manj prispevka OVE bo odjemalec s samooskrbo zavezan plačati. Na tak način se na pravičen način nagrajuje tiste, ki investirajo v večje naprave (in tako povečujejo delež proizvodnje iz OVE v Republiki Sloveniji). To bo dodatno spodbudilo odločitve odjemalcev za samooskrbo, ob enem pa izpad prispevka iz tega naslova ne bo ogrožal izvajanja podporne sheme niti ne bo zaradi tega potrebno povišati prispevka OVE za ostale odjemalce.

Če je ob zaključku obračunskega obdobja količina oddane električne energije (v kWh) odjemalca večja od količine prevzete električne energije (v kWh), ta odjemalec presežno količino električne energije preda dobavitelju. Po veljavni uredbi se presežna količina neodplačno prenese v last dobavitelja, s

katerim ima odjemalec sklenjeno pogodbo o samooskrbi, namen take določbe pa je tudi stimuliranje odjemalcev, da ne priklopijo naprav prevelikih moči. Koncept neodplačnega prenosa presežkov električne energije pa ni skladen s pravili Zimskega svežnja, ki določajo, da mora imeti odjemalec na samooskrbi možnost presežke proizvedene električne energije prodajati. Zato predlog uredbe določa, da odjemalec presežne količine električne energije preda dobavitelju, in sicer po znesku, dogovorjenem v pogodbi o samooskrbi. Bistvo in ena glavnih prednosti samooskrbe je tudi v tem, da se odjemalcem s samooskrbo ni potrebno registrirati za izvajanje dejavnosti, in tudi v kolikor bo predlog uredbe uveljavljen, samooskrba ne bo pomenila izvajanje gospodarske dejavnosti, torej ne bi smela biti potrebna registracija dejavnosti. Še vedno gre namreč za proizvodnjo električne energije za lastne potrebe, velikost naprave za samooskrbo pa je omejena, s čimer se prepreči postavljanje predimenzioniranih naprav. Z ozirom na navedeno, uredba določa, da v primeru morebitnih presežnih količin na koncu obračunskega obdobja dobavitelj obračunski račun za dotično obračunsko obdobje zmanjša za znesek, dogovorjen v pogodbi o samooskrbi (upoštevajoč presežne količine predane dobavitelju). Za presežne količine torej odjemalec ne izstavi računa, presežne količine se odjemalcu ne izplačujejo, temveč se mu na računu upoštevajo tako kot »popust« v določenem znesku. V kolikor znesek iz prejšnjega stavka presega znesek za plačilo odjemalca, dobavitelj ta presežek upošteva na naslednjem računu, ki ga izstavi odjemalcu za električno energijo (podobno kot dobropis), brez izplačila. V kolikor pa se presežek vendarle izplača (npr. na zahtevo končnega odjemalca, zaradi zamenjave bilančne skupne), se za izplačani znesek uporabljajo določbe vsakokrat veljavne davčne zakonodaje, ki velja za odjemalca. Ob tem je bistveno poudariti, da bodo prej opisane situacije prej izjema kot pravilo – moč naprave za samooskrbo je omejena, potrebe gospodinjstev pa električni energiji pa se večajo, spodbuja se tudi vgradnja hranilnikov kar pomeni, da bo razkorak med oddano in prevzeto energijo vedno manjši. Drugače povedano – odjemalci s samooskrbo bodo porabljali vedno več električne energije in presežkov, ki bi se predajali dobavitelju naj ne bi bilo oz. le-ti naj bi bili zanemarljivi. Morebitna zahteva po registraciji dejavnosti pa bi nesorazmerno povečala administrativno breme in tako praktično izničila prednosti samooskrbe, kar bi investiranje v ta ukrep zavrlo oz. celo preprečilo njegov nadaljnji razvoj. Bistveno pa je tudi to, da vključitev v sistem samooskrbe ne bi smela vplivati npr. na upravičenost do pokojnine in ostalih pravic s področja delovne oz. socialne zakonodaje.

Priključitev naprave za samooskrbo

Skladno z zahtevami OVE direktive je potrebno postopke priključevanja poenostaviti in odpraviti administrativne ovire, kar je tudi eden bistvenih namenov predloga uredbe. V času od uveljavitve uredbe do danes se namreč veliko število investitorjev srečujejo s težavami v zvezi s priključitvijo.

Skladno z veljavno uredbo je pred priključitvijo naprave za samooskrbo potrebno pri distribucijskem operaterju pridobiti soglasje za priključitev (SZP) v primeru novega merilnega mesta oziroma spremembo SZP v primeru obstoječega merilnega mesta (saj se spremeni vrsta odjemnega mesta: iz samo prevzemnega postane oddajno/prevzemno, priključna moč pa se ne spreminja). Namen določbe o spremembi SZP je ravno v tem, da se postopek poenostavi, a izkazalo se je, da v praksi ni tako.

Težave, ki se pojavljajo so predvsem naslednje:

- a) elektrodistribucijska podjetja (EDP-ji), ki so izvajalci nalog distribucijskega operaterja tudi v primeru spremembe izdajo popolnoma novo SZP, enako kot to velja v primeru novega merilnega mesta;
- b) postopki pridobitve SZP trajajo predolgo, tudi 2 meseca. SZP je upravna odločba, ki se izdaja po Zakonu o splošnem upravnem postopku (Ur. l. RS, št. 24/06, s sprem. in dop.; ZUP), ki dopušča rok dveh mesecev zgolj za izdajo upravne odločbe v kompleksnih upravnih zadevah, v katerih se izvaja poseben ugotovitveni postopek,
- c) EDP-ji v posamičnih primerih pri izdaji SZP postavljajo tehnične pogoje, ki nimajo neposredne povezave s priključitvijo naprave za samooskrbo, temveč predstavljajo reševanje tehničnih zahtev, ki bi jih morali (če sploh) reševati v drugih postopkih;
- d) zahteva se tudi sklenitev nove pogodbe o priključitvi in pogodbe o uporabi sistema, kar je v primeru obstoječega merilnega mesta nepotreben korak, saj so te pogodbe za obstoječe merilno mesto že sklenjene in tudi vsebinsko gledano ni potrebe po sklepanju novih.

Z ozirom na vse navedeno je bilo potrebno s spremembo uredbe določiti pravila za priključitev naprav za samooskrbo, s katerimi se bo odpravilo nepotrebne administrativne ovire in postopke pospešilo.

Enako kot do sedaj, predlog uredbe predpisuje (1) pridobitev SZP v primeru novih merilnih mest (v primeru individualne samooskrbe) oz. novih merilnih mest proizvodnje (v primeru skupnostne samooskrbe) ter (2) spremembo SZP v primeru obstoječih merilnih mest. Za merilna mesta odjema, vključena v skupnostno samooskrbo, sprememba SZP ni potrebna. Pri obstoječem merilnem mestu proizvodnje velja dodatno pojasniti, da gre v tem primeru pri skupnostni samooskrbi za situacije, ko je proizvodna naprava OVE že priključena, a do sedaj ni delovala po sistemu samooskrbe. Z vključitvijo naprave v sistem samooskrbe bo moral distribucijski operater izvesti postopek spremembe statusa tega merilnega mesta iz klasičnega proizvodnega merilnega mesta v merilno mesto proizvodnje skupnostne samooskrbe, za kar se izda sprememba SZP. Glede na zgoraj opisane težave uredba določa postopek izdaje spremembe SZP, v poenostavljenem, to je skrajšanem ugotovitvenem postopku, ki je hiter, in mora biti zaključen najkasneje v 15 dneh od datuma prejema popolne vloge. Sprememba soglasja za priključitev se izda v obliki nove odločbe, pri čemer se nova odločba omeji samo na predlagane spremembe. Z namenom pospešitve postopka je v predlogu uredbe bilo potrebno predpisati tudi rok za poziv k dopolnitvi vloge.

V zvezi z zgornjima točkama c) in d) pa je določeno, da distribucijski operater v postopku izdaje spremembe soglasja za priključitev ne sme zahtevati pogojev, ki nimajo neposredne povezave s priključitvijo naprave za samooskrbo, v primerih spremembe soglasja za priključitev ostaneta obstoječa pogodba o priključitvi in obstoječa pogodba o uporabi sistema še naprej v veljavi (se ne spreminjata oziroma se ne sklepata novi).

Namen določbe, da se »ne glede na določbe tega člena se za priključevanje naprave za skupinsko samooskrbo oziroma za energetske skupnosti uporabljajo določbe obstoječih predpisov o priključevanju proizvodne naprave na omrežje« je, da se s predpisano poenostavitvijo administrativnih postopkov ne posega v predpise v zvezi s predpisi o priključevanju proizvodnih naprav na omrežje.

Določbe o poročanju distribucijskega operaterja in izračunu proizvedene količine električne energije iz naprav za samooskrbo s strani operaterja trga so v primerjavi s trenutno veljavno uredbo nespremenjene.